

Gandul zilei 02.04.2014

Primavara! Imaginea mielului zburdând pe imas îți înduioaseaza inima. Amestec de inocenta si sensibilitate, tristete si spirit de ocrotire, jertfa si abandonare voita. Ochii lui parca spun: "stiu ca n-aveti gânduri bune cu mine, stiu ca ma veti sacrifica." Tristetea din ochii lui, parca nu e pentru sine, ci plângându-te pe tine, om. Omul în stare sa fie crud, nemilos, nedrept sau hain, schimbator sau perfid. Si parca acceptarea sortii lui e pentru ca omul sa se redefineasca. Sa-si recunoasca neputinta în fata autoritatii supreme, sa umble smerit, multumind, daruind, iubind si jertfind.

Marea sarbatoare a vietii noastre este El, Mielul divin. Si se merita cinstit nu numai într-o zi anume, ci în fiecare zi. Lui îi datoram vietile transformate. Bucuria imensa a întâlnirii cu Cel ce a dat sens vietii noastre, luminând-o, ne induce placerea de a trai pentru El, mai presus de orice placere, spre gloria-l meritata. În prezenta-l, cerul coboara în noi, unde e pusa dorinta de a fi împreuna, într-o lume noua, neîntinată.

El e vesnic viu si cu totul dedicat mântuirii noastre. El ne-a iubit exemplar, dar...ne va si judeca, dupa dreptate. Ca sa nu fim judecati, sa ramânem în dragostea Lui, iubindu-l, caci dragostea acopera pacatul si celui ce iubeste mult, i se iarta mult.

El e cu noi si într-o zi va veni dupa Mireasa Lui, s-o duca în cer. Pentru ca numai cei ce l-au cunoscut pe Domnul Isus au fost gata sa sufere pentru El, sa traga la jugul Lui, sa se califice ca Mireasa. Iubirea ei e iubirea Lui si nunta nu poate fi decât în cerul Mirelui.

Mirele drag nu va întârzia. Mireaso, cum astepti? Unde ti-e gândul? Unde ti-e inima?